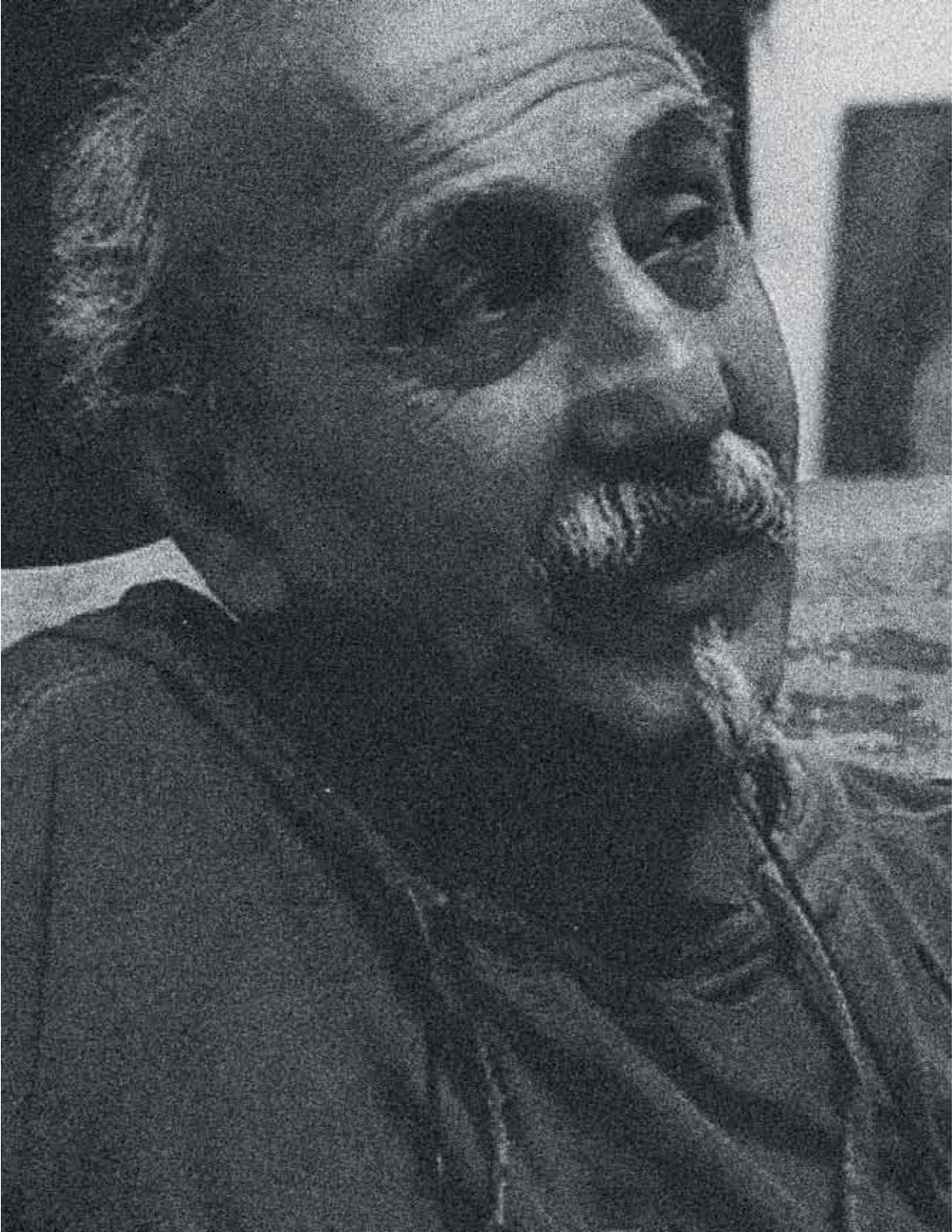

ASSAR
ART
GALLERY
نگارخانه اسرا
www.assarartgallery.com
تهران، کوی باغچلر، خیابان کاریم‌خان زند، سه‌راه
کد پستی ۱۵۸۳۶، تلفن: ۰۲۱۴۷۷۹۸۸۹، فکس: ۰۲۱۴۷۷۹۸۸۹
16 BARFOROUSHAN ALLEY,
IRANSHAHRI ST., KARIMKHAN ZAND ST.,
15836 TEHRAN-IRAN.
PHONE: (+9821) 88326689
FAX: (+9821) 88343947
info@assarartgallery.com

Sponsored by Tigrun Image Works

Ghassem Hajizadeh

1947 Lahijan, Iran. Lives and works in Paris, France Selected Solo Exhibitions 2012 Assar Art Gallery, Tehran, Iran 2010 Keller Gallery, Paris, France 2009 Francoise Souchaud Gallery, Lyon, France 2008 Leila Heller Gallery, New York, USA 2007 Association Identité Dechiré, Paris, France 2006 Keller Gallery, Paris, France 2005 Association Socio-Culturelle des Iraniens du Val-de Marne, Créteil, France 2005 Le Printemps de Giverny, Paris, France 2004-1999 Salon D'automne, Paris, France 1996 Association Socio-Culturelle des Iraniens du Val-de Marne, Créteil, France 1994 Caroline Corre Gallery, Paris, France 1994 G20 Gallery, Arnhem, Holland 1990 Caroline Corre Gallery, Paris, France 1989 Seyhoun Gallery, Tehran, Iran 1987 Caroline Corre Gallery, Paris, France 1985 Seyhoun Gallery, Tehran, Iran 1985 Azadi Museum, Tehran, Iran 1977 Iran-America Society, Tehran, Iran 1976 Zand Gallery, Tehran, Iran 1975 Goethe Institute, Tehran, Iran 1974 Iran-America Society, Tehran, Iran 1974 Litto Gallery, Tehran, Iran 1973 Iran-America Society, Isfahan, Iran 1973 Iran-America Society, Ahvaz, Iran 1972 Iran-America Society, Tehran, Iran 1971-1969 Qandriz Gallery, Tehran, Iran Group Exhibitions Participated in numerous group exhibitions worldwide Public Collections Museum of Contemporary Art, Tehran, Iran / National Museum of Contemporary Art, Seoul, South Korea / Bangladesh National Museum, Dhaka, Bangladesh / Museum of Contemporary Art, Amman, Jordan / Museum of Naïve Art, Noyers Sur Serein, France

قاسم حاجیزاده

۱۳۴۷ لاهیجان، ایران. ساکن پاریس، فرانسه بود خیلی از نمایشگاه‌های انفرادی ۱۹۹۱ تا ۲۰۱۲ تالاری آتو، تهران، ایران ۱۳۸۸ تالاری کلر، پاریس، فرانسه ۱۳۸۸ تالاری فرانسواز شو، پاریس، فرانسه ۱۳۸۷ تالاری لیلا هژر، نیو یورک، آیالات متحده آمریکا ۱۳۷۶-۱۳۷۵ انجمن ایدانیتیه دشیره، پاریس، فرانسه ۱۳۸۵ تالاری کلر، پاریس، فرانسه ۱۳۸۴ انجمن فرهنگی ایرانیان ول دومن، کرتی، فرانسه ۱۳۸۴ لو پرنتان دوزبودنی، پاریس، فرانسه ۱۳۸۳-۱۳۷۸ سالن دوئن، پاریس، فرانسه ۱۳۷۵ انجمن فرهنگی ایرانیان ول دومن، کرتی، فرانسه ۱۳۷۳ تالاری کارولین کور، پاریس، فرانسه ۱۳۷۲ تالاری کارولین کور، پاریس، فرانسه ۱۳۷۱ تالاری سیحون، تهران، ایران ۱۳۶۶ تالاری کارولین کور، پاریس، فرانسه ۱۳۶۴ تالاری سیحون، تهران، ایران ۱۳۶۴ موزه آزادی، تهران، ایران ۱۳۶۳ انجمن ایران آمریکا، تهران، ایران ۱۳۶۰ تالاری زند، تهران، ایران ۱۳۵۴ موزه موت، تهران، ایران ۱۳۵۳ انجمن ایران آمریکا، تهران، ایران ۱۳۵۲ تالاری لند، تهران، ایران ۱۳۵۲ انجمن ایران آمریکا، اصفهان، ایران ۱۳۵۰ تالاری کرد، تهران، ایران ۱۳۵۰ انجمن ایران آمریکا، تهران، ایران ۱۳۴۸-۱۳۵۰ تالار قدریز، تهران، ایران نمایشگاه‌های گروهی شرکت دریش از ۵۰ نمایشگاه گروهی در ایران و خارج از ایران به مجموعه‌های عمومی، موزه هنرهاي معاصر تهران، ایران / موزه ملی هنرهاي معاصر، سтол، کره جنوبی / موزه ملی بنتگادش، داکا، بنگلادش / موزه هنرهاي معاصر، امان، اردن / موزه هنرهاي نائيف، سورن، فرانسه

ASSAR
ART
GALLERY

All rights reserved
No part of this publication maybe copied or transmitted
in any form or by any means without the prior written permission of Assar Art Gallery.
Printed in May 2012
Art Director & Graphic Designer: Iman Safaei
Production Manager: Hooyar Asadian
Artist's portrait taken by Richard Selby

بدون عنوان از مجموعه خانواده، ترکیب مواد روزی گاقدز جسیده روی یوم، ۱۳۹۰
Untitled from the Family series, mixed media on paper mounted on canvas, 74x56 cm, 2011

Mixed media: watercolor, acrylic, gouache, pencil, pastel and varnish

بدون عنوان از مجموعه خانواده، ترکیب مواد روی کاغذ چسبیده روی بوم، ۵۱x۴۳ سانتی متر، ۱۳۹۰
Untitled from the *Family* series, mixed media on paper mounted on canvas, 51x43 cm, 2011

بدون عنوان از مجموعه خانواده، ترکیب مواد روی کاغذ چسبیده روی بوم، ۵۱x۵۱ سانتی متر، ۱۳۹۰
Untitled from the *Family* series, mixed media on paper mounted on canvas, 51x51 cm, 2011

بدون عنوان از مجموعه خانواده، ترکیب مواد روی کاغذ چسیده روی بوم، ۱۳۹۰ سالی، متر، ۶۴×۴۳
Untitled from the *Family* series, mixed media on paper mounted on canvas, 64x43 cm, 2011

گروپ موسیقی قاجار، ترکیب مواد روی گایغه چسیده، روی بوم، ۱۳۷۲
Qajar Music Troupe, mixed media on paper mounted on canvas, 57x40 cm, 1993

فرمانفرما در کردستان، ترکیب مواد روی گایغه چسیده روی بوم، ۱۳۵۸
Farmanfarma in Kordistan, mixed media on paper mounted on canvas, 36x52 cm, 1979

ناصر در بندر حسن کیاده، ۱۳۴۳، ترکیب مواد روی گاغل جسبیده، روی بوم، ۹۸×۱۱۸ سانتی متر،
Nasser at Hassan Kiadeh Port, 1343, mixed media on paper mounted on canvas, 98x118 cm, 2011

مرتضی شان و دوستان،
ترکیب مواد روی کاغذ چیله، روی بوم،
۱۳۶۱ ۴۷×۶۳

Morteza Khan and Friends,
Mixed media on paper mounted on canvas,
47x63 cm, 1982

عروس و داماد بیجارپس، ترکیب مواد روی کاغذ جیبده روزی یوم، ۱۳۹۰
Bride and Groom from Bijarpas, mixed media on paper mounted on canvas, 66x74 cm, 2011

عروس و داماد بیجارپس، ترکیب مواد روی کاغذ جیبده روزی یوم، ۱۳۹۰ سانتی متر،
Bride and Groom from Bijarpas, mixed media on paper mounted on canvas, 66x74 cm, 2011

میرزا کوچک خان جنگلی، ترکیب مواد روی گالونه چیزهای روزی بوم، ۱۳۶۱
Mirza Koochak Khan, mixed media on paper mounted on canvas, 52x68 cm, 1982

قفل زنان طهران، ترکیب مواد روی گالونه چیزهای روزی بوم، ۱۳۹۰
Tehran Mourners Attaching Locks, mixed media on paper mounted on canvas, 103x121 cm, 2011

مادر، ترکیب مواد روی کاغذ چسبیده روی بوم، ۱۳۵۸
Mother, mixed media on paper mounted on canvas, 48x34 cm, 1979

گروه موزیک عشقی بیجارپس، ترکیب مواد روی کاغذ چینیده روی بوم، ۱۰۰×۱۱۴ سانتی متر، ۱۳۵۹
Eshqi Music Troupe from Bijarpas, mixed media on paper mounted on canvas, 100x114 cm, 1980

گروه نیازی سعدی افشار، ترکیب مواد روی کاغذ چینیده روی بوم، ۱۰۳×۱۲۶ سانتی متر، ۱۳۹۰
Sadi Afshar Theatre Troupe, mixed media on paper mounted on canvas, 103x124 cm, 2011

An excerpt from the essay *Hajizadeh and Mirrors in Front*

Written by Taher Nokandeh, translated into English by Dr. J. Nasseri

With a witty and jovial approach, Ghassem Hajizadeh chooses parts and frames from available old photographs. The pictorial preys are often chosen from old Qajar musician-entertainers, erectly posed dead aristocrats, out-of-fashion gigolos, victims in the accident pages of old newspapers and popular stars or unpopular murderers. By an emphasis or argumentation of their mood, pose, or particular situation, he portrays them more prominent than their actual truth. The actual event which is reflected in photograph, when passes through the creative folds and crevices of the artist's mind, goes through a metamorphosis which is a function of the particular way that the artist sees the subject, and of course, his techniques. In other words, the exact pictorial recording of a subject is quite different from its dynamic concept.

After a short detour in abstract painting, Hajizadeh realized the potentials of old family photographs and newspaper pictures. Using them as his model, by injecting his own ideas, imagination and techniques and produced numerous works of art. Generally, he does not establish an emotional or partial relationship with the subject of his paintings; on the contrary, methodically and by keeping a distance, he uses people in the same way.

He would use plants or inanimate objects. He is not for or against anybody or anything and does not show sympathy towards his subject. They are only means which help him create an interesting visual composition. In photographs, people and sceneries are in relation with their original crystallized time. In paintings, on the other hand, the characteristics of time and place could be altered and manifest themselves under the influence of the artist's imagination; therefore, they may be completely unrelated to their original historical significance. Ordinarily when we regard the past, memory yields itself to involuntary alternations of the actual facts corresponding to our abilities and wishes. Now, when during the course of creation of a painting, a series of intentional changes are added, a proven historical reality undergoes such a profound change that it may oscillate from fact to fantasy.

Hajizadeh's paintings during 1982-1989 in Paris represent a turn in his career. By leaning on his native cultural and folkloric sources and by using techniques that touch lightly on Persian Miniature and Coffee House paintings, he successfully presents himself as an artist who has strong bonds with his native land and culture without becoming a prisoner of nostalgia of emigrants of being subdued by disciplines of traditional native techniques. The artist's personages release themselves from the bonds of familiar proportions and journalistic excitements. Thus the entire painting becomes more colorful and complicated; people become wide-shouldered and giant like, and they seem to pass nature through themselves and unite with it. Proportions and harmony of figures follow the imaginary and elastic capacities of lines and colors rather than their familiar physiological function.

The colorful and curving lines, the precise and melancholic ornaments and the soft mingling of heterogeneous elements all show his absorption in decorative painting. Without passing judgment, he stops the world at a point where strange creatures find the possibility of being present; and in his presence, mountains, rivers, oceans, sceneries and cultural secrets can pass through the substance of these creatures and conversely they can pass through natural elements. Thus, he achieves a difficult and unbelievable unity between man, nature and history.

قاسم حاجی‌زاده با روحیه‌ای شوخ و شنگ، فضاهایی را بر می‌گزیند که از طریق عکس‌های موجود صید می‌شوند. او شکارهای تصویری خود را از بین رامشگران قاجاری، شادروان‌های عصا قورت داده، زیگولوهای از مدد افتاده، قربانیان صفحه‌ی حوادث جراحت، هنرپشگان محبوب و قاتلان نامحبوب، ورزشکاران و عاشقان، انتخاب‌می‌کند و با تأکید بر حالت، فضای رنگ یا موقعیتی ویژه، آنان را در نظر یینده پر رنگ تر از واقعیت روزمره شان جلوه می‌دهد. شوخ طبعی نقاش، غالباً سوزه‌ها را در موقعیتی نابجاً یا غیر واقعی قرار می‌دهد و بر آن است تماهیات روزمره را یکبار دیگر از طریق تلفیق زوایای عکس-نقاشی باز آفریند و این امر بیش از آن که حاصل داوری عاطفی یا اندیشه‌گی نقاش باشد، ثبت و قایع آدم ها و فضاهایی است که در مجموعه روابط جامعه‌ فعلی، جایی و معنایی دارند و فرداین واقعه فراموش می‌شود، این آدم بی معنا می‌گردد، این عکس دیگر خاطره‌ انجیز نیست، این شوخی به جد بدل می‌شود و این حالت جدی سخت خنده دار به نظر خواهد آمد. ثبت صبورانه و قایع و آدم ها که در قلمرو عکس های کهنه رنگ می‌باختند، به او حالت یک مستندپرداز یا نقاش رُورنالیست را می‌دهد که سبکرهای از قبول این عنوان پرهیز دارد.

او پس از دوره‌ی کوتاهی که به آبسترہ پرداخته بود متوجه ظرفیت بصری عکس های خانوادگی قدیمی و عکس های مطبوعاتی شد. باندک تغییری که در عکس های آشنا می‌داد، با رنگ گذاری نامهده، انتخاب برشی غیر عادی از یک عکس، جداسازی آشکار یا پنهان، جرح و تعدیل فضای رابطه ها و ترکیب ها، او به آشنازی زدایی پرداخت و تواست برای دوره ای طولانی از عکس به عنوان مواد خام نقاشی های خویش استفاده کند. او باموضوع کار خود رابطه‌ای عاطفی و جانبدار برقرار نمی‌کند، بلکه با فاصله گری و استفاده متدبیک از انسان و طبیعت مندرج در عکس، همان طور از آن استفاده می‌کند که از سنگ و گیاه نسبت به سوزه‌اش، هم دلی یا هم ذهنی نشان نمی‌دهد، موافق یا مخالف چیزی و کسی نیست، آدم ها و اشیاء، سایلی هستند که او را در ساختن یک ترکیب جالب یا فضایی دلتنی مدد می‌رسانند.

بطور طبیعی، وقی از اکنون به گذشته نگریسته می‌شود، غالباً حافظه به تعریف های ناخواسته ای میدان می‌دهد و واقعیت گذشته، نه آنگونه که بوده بلکه آنطور که می‌توانیم و می‌خواهیم به یاد آورده می‌شود. به هنگام باز آفرینی، یک سلسه تحریف های عمدی نیز بر آن تغییرات ناخواسته افزوده می‌شود و بدین ترتیب "امر تاریخی ثابت" دست مایه‌ی تغییرات شکرگی می‌شود که در فاصله واقعیت تا خاطره یا امکان "بودن" و احتمال "شدن" نوسان دارد.

نمایشگاه های حاجی‌زاده که در فاصله سال‌های ۸۹-۸۲ میلادی در پاریس پرپاشد، نمایشگر تغییرات تازه‌ای در شیوه‌ی کار او بود. نقاش در نخستین سال های اقامتش در پاریس، هنوز به شویه‌ی قبلی خود که شامل دخل و تصرف در متن عکس هاست و قادر مانده بود و پرداخت ساده و بی آرایه‌ی کارها او را در زمرة‌ی نقاشان نایف در می‌آورد.

در اواخر دهه‌ی هشتاد میلادی او از اسلوب آزموده‌ی خود فاصله گرفته، نوعی کار کرد مینیاتوری بر تابلوهایش مستولی می‌شود. او با تکیه بر مبنای فولکلوریک و فرهنگ بومی و شگردهای فنی که از نقاشی قهوه خانه و مینیاتورهای ایرانی نشانه هایی دارند، می‌کوشد در عرصه‌ی نقاشی جهانی خود را به عنوان هنرمندی که علاوه استواری با فرنگ سرزمین مادری دارد معرفی کند. بیان که گرفتار نوستالژی افراد مهاجر یا مقهور تریست سنتی اسلوب های بومی گردد. شخصیت های نقاش، خود را از قید جاذبه و تناسیات روزمره و هیجانات زورنالیستی آزاد می‌کند، فضای رنگین تر و پیچده می‌شود، آدم ها عاریض و غول آسامی گردن، طبیعت را از خود عبور می‌دهند و در طبیعت حلول می‌کنند. تناسب و هماهنگی اندام هاییست تابع ظرفیت های کشدار و خیالی رنگ و خط است تا کار کرد فیزیولوژیکشان که بر اثر عادات شناخته ایم. آدم هایی که در برایر ما اشکار می‌شوند در رُست هایی منجمد شده اند که از عکس های قدیمی تقلید شده است که آن حالات نیز به نوبه‌ی خود از تابلوهای کهن به عاریت گرفته شده اند. او در هم آمیزی اکنون و گذشته را به مدد پرسپکتیو های متداول و بازی با فضاهایی که با یک دیگر محو یا آشکار می‌شوند نشان می‌دهد بدینگونه نقاش چیز هایی یا کسایی را زگذشته به امروز و از اکنون به قدیم می‌برد. در واقع او در عرصه‌ی زمان بیکران خیال، در گیر بازی شوخ چشم‌اندازی با شخصیت ها و سوزه‌های محبوب خویش است.

خطوط رنگی پر پیچ و تاب، ترینات دقیق مالیخولیایی و تداخل نرم فضاهای ناهمگون، هر چه بیشتر مستغرق بودن او را در قلمرو نقاشی تزئینی نشان می‌دهد سعی می‌کند رد پای عکس هارامحو کند، خیال سبکسازش او را به تحریف اندازه ها و ابعاد موجودات خلق شده اش می‌کشاند که بر غم شباhtشان با واقعیت، تنهاد عرصه‌ی بوم و کاغذ است که امکان وجود می‌باشد، رشد می‌کنند و حیات مستعار خود را در یک دنیای خاطره‌وار، به تماثی می‌گذراند. او جهان را بی آنکه داوری کند در نقطه‌ای ای می‌ایستاند تا در آن موجوداتی غرب بتواند حضور یابند و در این حضور محتمل، کوه ها، رودها، دریاها ناظر و رمزهای فرهنگی را از خود عبور دهند و خود از رودها، کوه ها، دریاها مرزی و مناظر خیالی بگذرند و ارتباط متقابل و نافذ انسان و طبیعت و تاریخ را در وحدتی دشوار و باورنکردنی یاد آور گردند.